

REVIEW ARTICLE

A Review on the Etiology, Types and Treatment of Dry Mouth and Related Diseases Based on Iranian Traditional Medicine

Ghazaleh Heydarirad¹,
Rasool Choopani²,
Seyde Sedighe Yousefi³

¹Assistant Professor, Department of Traditional Medicine, School of Traditional Medicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

² Associate Professor, Department of Traditional Medicine, School of Traditional Medicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

³ Assistant Professor, Department of Traditional Persian Medicine, Traditional and Complementary Medicine Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received February 5, 2017 Accepted September 11, 2017)

Abstract

Background and purpose: Dry mouth is a common disorder that often occurs due to reduction of the amount of saliva or change in the saliva quality. Dry mouth is not a disease itself, but it is usually a complication of other diseases, medications, radiation therapy, and chemotherapy. Conventional medical treatments for dry mouth are not highly effective. But, complementary medicine could potentially suggest some treatments or prevention methods for dry mouth.

Materials and methods: In this study, Iranian traditional medicine (ITM) books and the "comprehensive library of Islamic and traditional medicine" software were used. Also, electronic databases including, PubMed, Web of Science, and Scopus were searched for relevant articles.

Results: A wide range of diseases were found to be responsible for dry mouth, including mental, respiratory, cardiovascular, and gastrointestinal diseases, food poisoning, and fever. Therefore, dry mouth is not only the results of salivary dysfunction but also it can be associated with dysfunction in other organs.

Conclusion: Due to different views of ITM on health and diseases, search in the ITM sources can be useful in finding new methods for treatment of dry mouth. The principles of ITM can be used alongside conventional medicine as a complementary therapy.

Keywords: xerostomia, salivary gland hypofunction, Iranian traditional medicine

J Mazandaran Univ Med Sci 2017; 27 (154): 245-257 (Persian).

مروری بر علل، انواع و درمان خشکی دهان و بیماری‌های مرتبه با آن در طب سنتی ایرانی

غزاله حیدری راد^۱

رسول چوبانی^۲

سیده صدیقه یوسفی^۳

چکیده

سابقه و هدف: خشکی دهان اختلال شایعی است که غالباً در اثر کاهش میزان ترشح بزاق و گاهی نیز در اثر تغییر کیفیت بزاق رخ می‌دهد امروزه در متون طبی خشکی دهان به خودی خود یک بیماری محسوب نمی‌شود، بلکه معمولاً به عنوان عارضه حاصل از بیماری‌های دیگر، داروهای پرتو درمانی و شیمی درمانی می‌باشد. با وجود درمان‌هایی که در طب رایج برای خشکی دهان وجود دارد ولی تاکنون درمان کاملاً موثری که قابل توصیه عمومی به بیماران باشد معرفی نشده است. در این راستا می‌توان از توان بالقوه مکاتب طب مکمل، برای شناخت بیشتر این بیماری استفاده کرد و برخی راه‌های درمانی یا کنترلی را پیشنهاد نمود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه کتاب‌های معتبر طب سنتی ایران و نرم افزار "کتابخانه جامع طب سنتی و اسلامی نور" و پایگاه‌های اطلاعاتی pubmed و Web of science Scopus بررسی شد.

یافته‌ها: این مطالعه نشان می‌دهد که طیف وسیعی از بیماری‌های از جمله بیماری‌های دماغی، تنفسی، قلبی، گوارشی، انواع تب‌ها و مسمومیت‌ها وجود دارند که خشکی دهان یکی از علائم آنها است. با این دیدگاه، خشکی دهان صرفاً یک علامت موضعی ناشی از اختلال عملکرد غدد بزاقی نیست و می‌تواند نشانه وجود اختلال در سایر اعضاء و ارگان‌های بدن باشد.

استنتاج: با توجه به دیدگاه متفاوت طب سنتی ایران به مقوله سلامت و بیماری، جستجو در منابع آن برای پیدا کردن راهکارهای متفاوت با طب رایج در برخورد با خشکی دهان و درمان آن می‌تواند راه‌گشا باشد؛ و اصول درمانی طب سنتی ایران در کنار روش‌های درمانی طب نوین، می‌توانند به عنوان درمان مکمل استفاده شوند.

واژه‌های کلیدی: خشکی دهان، کمکاری غدد بزاقی، طب سنتی ایران

مقدمه

ممکن است همه افراد را مبتلا سازد و شیوع آن بین ۱۰ تا ۲۶ درصد مردان و ۱۰ تا ۳۳ درصد زنان تخمین زده می‌شود^(۲) و با افزایش سن، شیوع آن افزایش می‌یابد^(۳). خشکی دهان به خودی خود یک بیماری نیست بلکه

خشکی دهان اختلال شایعی است که غالباً در اثر کاهش میزان ترشح بزاق و گاهی نیز در اثر تغییر کیفیت بزاق دهان علی‌رغم این که میزان بزاق طبیعی است، رخ می‌دهد^(۱). خشکی دهان یکی از علائمی است که

Email: s.yousefi@mazums.ac.ir

مؤلف مسئول: سیده صدیقه یوسفی - ساری، میدان خزر، پشت کلینیک طبی، دانشکده طب سنتی

۱. استادیار، گروه طب سنتی، دانشکده طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

۲. داشتار، گروه طب سنتی، دانشکده طب سنتی، دانشگاه علوم پزشکی شهری، تهران، ایران

۳. استادیار، گروه طب سنتی، مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۱/۱۷ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۶/۱/۴ تاریخ تصویب: ۱۳۹۶/۶/۲۰

مواد و روش ها

این مطالعه یک مطالعه مرووری است. در این مطالعه، کتاب‌های معتبر طب سنتی ایران که (به عنوان کتاب‌های مرجع در دوره دکترای تخصص طب سنتی (PhD) شناخته می‌شوند) طی قرون دوم الی چهاردهم هجری به زبان فارسی یا عربی نگاشته شده است و دارای مبحث بیماری‌های دهان و زبان بودند بررسی شدند. از جمله این کتاب‌ها می‌توان به قانون، ذخیره، خوارزمشاهی، الحاوی، خلاصه التجارب، طب اکبری، اکسیر اعظم، خلاصه الحکمه و مخزن الادویه اشاره کرد. هم‌چنین برای بررسی خشکی دهان و بیماری‌هایی که خشکی دهان در آن‌ها وجود دارد از نرم افزار کتابخانه جامع طب سنتی و اسلامی نور استفاده شد. جستجو یک بار با ریشه «جفف» (به معنی خشکی) در همه متون انجام شد و بار دیگر از طریق فهرست گزینشی کلمات «خشکی» یا «جفاف» یا «دهان» یا «فم» یا «زبان» یا «لسان» جستجو شد. تمام مطالب به دست آمده مطالعه شد و اطلاعات حاصل دسته بندی شد و براساس اسباب و علل، بروز خشکی دهان به دو دسته عام و خاص تقسیم شد که اسباب عام غلبه یکی از اخلاق اربعه مانند صفراء و سودا بر بدن است و اسباب خاص بیماری‌هایی هستند که خشکی دهان یکی از علائم آن بیماری‌ها است. علاوه بر سبب شناسی (اتیولوژی) و نشانه شناسی و بیماری‌هایی که خشکی دهان در آن‌ها وجود دارند، روش‌هایی که برای پیشگیری و درمان خشکی دهان وجود داشت نیز بررسی شد. در قسمت درمان مشخص شد یکی از پرکاربردترین اشکال دارویی که در متون چه به صورت موضعی و چه به صورت سیستمیک برای درمان خشکی دهان و زبان استفاده می‌شده است، «اشکال موسیلاری» (لعاب‌ها) هستند که از تعداد زیادی از گیاهان به دست می‌آید. بنابراین کلمه «لعاب» در تمام متون مرجع

معمولأً به عنوان عارضه حاصل از بیماری‌های دیگر مانند عفونت‌ها، التهابات و بدخیمی‌های غدد براقی، بیماری‌های خودایمنی، مشکلات روحی و روانی مانند افسردگی، دیابت، بیماری‌های عفونی مانند هپاتیت و ایدز، داروها و پرتودرمانی و شیمی‌درمانی اتفاق می‌افتد و منجر به ایجاد عوارضی مانند زخم‌های دهانی، بوی بد دهان، پوسیدگی دندان‌ها، اختلال در صحبت کردن، جویدن، بلعیدن و فرودادن غذا، ناتوانی در تشخیص مزه غذا، سوء‌هاظمه، اختلال در تنفس و عفونت‌های دستگاه تنفسی می‌شود^(۴،۵). این عوارض و در ادامه آن سوء‌تغذیه سبب افت شدید کیفیت زندگی بیمار می‌شود^(۳). با وجود درمان‌هایی که در طب کلاسیک برای خشکی دهان وجود دارد ولی در حال حاضر بسیاری از این داروها کمیاب بوده و در بازار دارویی در دسترس نیستند^(۶) و یا بسیار گران قیمت است^(۷) و یا به علت عوارض جانبی بعضی داروها^(۸،۹)، تاکنون درمان کاملاً موثری که قابل توصیه عمومی به بیماران باشد معرفی نشده است^(۱۰) بنابراین ضرورت انجام تحقیقات بیش تر در این زمینه را ایجاد می‌کند. در این راستا می‌توان از توان بالقوه مکاتب طب مکمل برای شناخت بیش تر این بیماری استفاده کرد و برخی راه‌های درمانی یا کنترلی را پیشنهاد نمود. مرور در متون طب سنتی ایران با توجه به ریشه ۱۱۰۰۰ ساله آن^(۱۱،۱۲) که قرن‌ها مورد استفاده بوده است، راه کار معقولی جهت یافتن داروهای جدید می‌باشد، چرا که استفاده از تجارب سنتی احتمال کشف مواد موثر دارویی را تا ۴۰ درصد افزایش می‌دهد. در حالی که این میزان در پژوهش‌های اتفاقی فقط ۱ درصد است^(۱۳،۱۴). هدف این مطالعه این است تا با ارائه جمع‌بندی مطالب موجود در کتاب‌های طب سنتی ایران درباره خشکی دهان، علل آن را شناخته و راه‌های درمانی پیشنهادی و بیماری‌های مرتبط با این علامت در کتب طب سنتی را جمع‌بندی کرده و نظریه‌هایی را برای تحقیق و بررسی در اختیار پژوهش گران قرار دهد.

می‌دهد و رطوبت و خشکی زبان در تشخیص بیماری کمک می‌کند. در کتاب‌های طب سنتی ایران، خشکی دهان در قسمت بیماری‌های دهان و در فصل بیماری‌های زبان (أمراض اللسان) بحث شده است. برخی از حکما مانند بوعلی سینا، چغمیشی، ارزانی و عقیلی خراسانی این بیماری را با عبارت «خشکی زبان» (جفاف اللسان) بیان کرده‌اند^(۲۳، ۲۴). برخی دیگر هم چون جرجانی، بهاءالدolleh رازی و گیلانی آن را با عبارت «خشکی دهان» بیان کرده‌اند^(۲۵).^(۲۶) همچون رازی از هر دو عبارت استفاده کرده‌اند^(۲۷)، با بررسی اسباب و علامات ذکر شده در متون سنتی می‌توان نتیجه‌گیری کرد که منظور حکما از هر دو عبارت «خشکی زبان» و «خشکی دهان» یکی است و اختلاف در متون از جهت اختلاف سلیقه نوشتاری است. چنان‌چه حکمایی که کتاب خود را به زبان عربی نوشته‌اند، بیش‌تر از عبارت خشکی زبان استفاده کرده‌اند و حکمایی که کتاب خود را به زبان فارسی نوشته‌اند، بیش‌تر عبارت خشکی دهان را ذکر کرده‌اند. و گرنه اسباب، علامات، تدابیر و درمان‌های ذکر شده برای هر دو مورد یکی است و می‌توان آن‌ها را مترادف دانست. بوعلی در علت خشکی زبان چنین می‌گوید: "گاهی خشکی دهان ناشی از وجود آسیبی در خود دهان است و گاهی نیز ناشی از مشارکت دهان با مغز، معده، کبد، ریه و قفسه صدری می‌باشد"^(۲۸).

۱-۲) انواع خشکی دهان از دیدگاه طب سنتی ایران

در طب سنتی ایران، خشکی زبان دو نوع است: حقیقی و غیرحقیقی^(۲۹). خشکی دهان حقیقی آن است که سبب آن حرارت و خشکی است و علامت آن خشونت و زردی زبان است (در این نوع سایر علائم غلبه صفرایی وجود دارد) و خشکی دهان غیرحقیقی آن است که رطوبتی لزج بر سطح زبان آمده و بر اثر حرارت غلیظ شده است. این نوع در حقیقت خشکی

جستجو شدو تمام گیاهان لعاب‌دار که در متون سنتی ایران برای درمان اختلالات دهان و زبان استفاده می‌شده است، استخراج شد و به صورت یک جدول درآورده شد. در این مطالعه پایگاه‌های اطلاعاتی معتبر چون Scopus، Web of science و Pubmed با کلید واژه‌های Traditional Medicine و Dry mouth هم بررسی شدند.

یافته‌ها

۱) خشکی دهان از دیدگاه طب سنتی ایران (Traditional Persian Medicine) طب سنتی ایران با بیش از ۱۰۰۰۰ هزار سال قدمت^(۱۵)، به طب اخلاقی یا مزاجی مشهور می‌باشد زیرا بررسی سلامت و بیماری در انسان با توجه به علائم مزاجی و غلبه اختلاط چهارگانه (دم، صفراء، بلغم و سودا) است. تشخیص بیماری‌ها با توجه به مفاهیم مرتبط با گرمی، سردی، خشکی و تری چه در کل بدن و چه در عضو درگیر و تعیین غلبه هر یک از کیفیات به صورت مفرد یا به صورت مرکب و یا تغییر در کمیت و کیفیت هریک از اختلاط چهارگانه می‌باشد^(۱۶). اصول درمان در طب سنتی ایران بر اساس از بین بردن یا کنترل عامل بیماری و تغییر کیفیت می‌باشد به همین علت تعیین اسباب اصلی ایجاد کننده بیماری بسیار مهم بوده و پس از آن ضمن اصلاح اصول شش گانه سبک زندگی (سته ضروریه) به درمان‌های اختصاصی پرداخته می‌شود^(۱۶).

در بررسی منابع طب سنتی، خشکی دهان یک علامت مهم تشخیصی است که می‌تواند نشانه‌ای از وجود یک اختلال در دهان یا غدد بزاقدی و یا در سایر اعضاء مانند مغز، کبد، معده و ریه باشد^(۱۸). چنان‌چه بوعلی سینا در جلد دوم کتاب القانون فی الطب در فصل بیماری‌های زبان (أمراض اللسان) ذکر می‌کند که مزه دهان غلبه خلط بر همه بدن یا بر معده و سر را نشان

ادرار (بول) زرد (انواع رنگ زرد که در طب سنتی برای ادرار و مدفع شناخته می‌شود، سوزش (لذع)، لرزیدن (قشعیریه)، احساس این که گویا سوزن بر بدن او فرو می‌برند (وخر)، احساس این که گویا خار و پیکان بر بدن او فرو می‌برند (نخس)، دیدن خواب آتش، تاییدن آفتاب بر سر و احساس گرمی آن، خواب‌های با رنگ غالب زرد؛ خصوصاً چیزهایی که در اصل زرد نباشند، ایجاد اورام و بثور و امراض صفرایی، اختلال خواب و احساس ضعف و بی‌حالی است (۲۰، ۲۱، ۲۵، ۲۹، ۳۳، ۳۹).

علاوه بر غلبه صfra (گرمی و خشکی)، یکی دیگر از اسباب کلی ایجاد خشکی دهان، غلبه سودا (سردی و خشکی) است که علامت غلبه سودا و فساد آن عبارتند از: سیاهی زبان، ترشی و بدمزگی دهان، تغییر رنگ و تیرگی چشم و چهره، زیبادی فکر، بی‌تایی، اندوه، ترس بدون سبب، کمی خواب، خشکی بینی و دهان، خشونت و زبری پوست، کمی عرق، بدبوئی نفس، چروکیدگی چهره، پیدا شدن لکه‌های سیاه در بدن، نبض صلب، دیدن خواب‌های ترسناک، سیاهی، تاریکی و بوی بد در خواب می‌باشد (۲۸، ۳۷). اسباب کلی ذکر شده برای ایجاد خشکی دهان (غلبه صfra و غلبه سودا) به نوعی علامت غلبه خشکی در بدن است (۴۰، ۴۱). علل دیگری نیز برای ایجاد خشکی دهان وجود دارند که در کتاب‌ها کمتر عنوان شده است و توجه به آن‌ها بسیار اهمیت دارد؛ از آن جمله می‌توان با دهان نفس کشیدن و بر پشت خوابیدن اشاره کرد که این سینا در کتاب قانون به هر دو مورد اشاره کرده است و آن‌ها را از اسباب ایجاد خشکی دهان ذکر کرده است (۳۰، ۴۳). هم چنین بوعلى خشکی دهان را از عوارض خون‌گیری (فصد) که به دفعات مکرر یا به مقدار زیاد انجام شود، ذکر می‌کند (۲۲).

همان طور که پیش‌تر ذکر شد غلبه خشکی، صfra، و سودا در بدن، اسباب عام ایجاد خشکی دهان هستند، در عین حال در نگاه دقیق‌تر، غلبه خشکی، صfra، و سودا در هر عضو نیز می‌توانند عدم تعادل ایجاد کرده و

نیست بلکه از آن جهت که رطوبتی که بر سطح زبان آمده، غلیظ شده است، خشکی را به زبان منسوب کرده‌اند و علامت آن لزوجت سطح زبان است (۱۸، ۲۲) و سبب آن رطوبت لرج یا نزله است که از معده به آمده است، یا بخار متراکم و غلیظ است که از معده به دهان رسیده است (۱۸، ۲۲، ۳۰). این تقسیم‌بندی خشکی دهان به انواع حقیقی و غیر حقیقی به نوعی مشابه با تقسیم‌بندی خشکی دهان در منابع پزشکی رایج می‌باشد. چنان‌چه در کتاب Devita (که کتاب مرجع دستیاران رادیوپترابی - انکولوژی است)، خشکی دهان را دو نوع ذکر کرده است: یک نوع ناشی از کاهش عملکرد (هیپوفانکشن) غدد براقی است که در آن میزان جریان براق کاهش پیدا کرده است و نوع دیگر که در آن میزان جریان براق کاهش پیدا نکرده است بلکه براق غلیظ و چسبناک شده است یعنی کیفیت براق تغییر یافته است (۳۱).

۱-۳) علل ایجاد خشکی دهان از دیدگاه طب سنتی ایران

خشکی دهان می‌تواند ناشی از حرارت مزاج (۲۳)، خشکی مزاج (۲۱، ۳۲)، غلبه صfra (۲۰، ۲۱، ۲۵، ۲۸، ۳۳، ۳۹) و یا غلبه سودا (۲۳، ۴۰، ۴۱) باشد. این عدم تعادل مزاجی و خلطی هم می‌تواند در خود دهان رخ دهد و هم ممکن است در اعضای دیگر به وجود آید و به مشارکت با آن اعضاء، زبان و دهان دچار خشکی شود (۳۰، ۴۲). در بررسی کتاب‌های طب سنتی ایران بیشترین علت خشکی دهان غلبه صfra ذکر شده است که در کتاب‌های مختلف با عبارات متنوعی همچون غلبه صfra، چیرگی زرداب و سوءمزاج صفرایی به آن اشاره شده است (۳۰، ۴۳). در بررسی متون علامت غلبه خلط صfra شامل: زردی رنگ چهره و چشم و زبان، تلخی دهان، خشونت و خشکی زبان، خشکی بینی، شدت تشنگی، سرعت نبض، کاهش اشتها، غشیان، قی صفرایی به رنگ زرد یا سبز، رنگ مدفع (براز) و

است؛ این بیماری‌ها به صورت جدولی در این مقاله نشان داده شده است (جدول شماره ۱).

بر روی عملکرد آن عضو تأثیر گذارد. در بررسی متون سنتی ایران، تعدادی از بیماری‌ها ذکر شده‌اند که خشکی دهان به عنوان یکی از علائم آن‌ها ذکر شده

جدول شماره ۱: بیماری‌های مرتبط با خشکی دهان در متون سنتی ایران

	بیماری‌های دماغ	بیماری‌های زبان و دهان	بیماری‌های تنفسی	بیماری‌های قلب	بیماری‌های گواراشی	تپه‌ها	پوست و مو	مسویت‌ها
سوده‌مزاج ساده گرم اسباب خارجی (۲۴,۳۴) اسباب داخلی (۲۴)	صلع							
غله صفراء (۲۱,۳۲) غله سودا (۲۱,۴۲) غله صفراء (۲۹,۳۳,۵۲,۳۲) غله سودا (۱۸)	سرسام							
سوده‌مزاج ساده خشک (۲۲,۳۳) به دنبال تب (۲۶) غله خشکی (۲۲) غله سودا (۲۲)	سهر	تشنج						
غله سودا (۱۰,۸۷,۹۱) خوردن غذاهای گرم و خشک و برخنی داروها و عوامل محیطی (۴۲)	ورق زبان	کراز						
غله صفراء (۱۸,۸۹) سوده‌مزاج سوداواری (۲۳) غله گرمی و خشکی (۴۲) غله گرمی و خشکی (۲۲,۱۸,۳۲,۳۷)	وچ محلق	صرع						
غله سودا (۲۲,۱۸,۳۲,۲۸) غله صفراء (۲۵) غله دم (۲۵)	خفاق	بحجه الصوت (گرفتگی صدا)						
غله سودا (۱۸,۲۹,۳۴,۳۲) غله صفراء (۲۱,۱۹,۳۵)	ذات الجنب							
غله دم (۴۰) غله سودا (۲۳)	ذات الریه							
غله خشکی (۴۷) غله صفراء (۳۴)	سوده‌مزاج قلب							
غله سودا (۲۲)	خفقان							
سوده‌مزاج ساده گرم (۱۸,۲۹,۳۲,۳۳) سوده‌مزاج ساده گرم و خشک (۱۸) سوده‌مزاج ساده سرد و خشک (۳۳)	ورم مری							
سوده‌مزاج سرد و خشک با ماده سوداواری (۲۹) اضباب صفراء به معده (۲۱,۳۶,۴۰)	امراض معده							
اضباب سودا به معده (۲۲) وچ معده								
سوده‌مزاج ساده گرم (۱۸,۲۹,۳۲,۳۳) سوده‌مزاج ساده گرم و خشک (۱۸,۲۹)	امراض کبد							
سوده‌مزاج ساده سرد و خشک (۳۳) سوده‌مزاج سرد و خشک با ماده سوداواری (۲۹)								
پنورات (۱۸,۴۰) شهرت کلی (۲۴)	امراض اعما							
سوده‌مزاج ساده گرم (۱۸,۲۳,۲۴,۲۴) سوده‌مزاج ساده خشک (۱۸,۲۳,۲۴,۲۴)	قولنج							
سوده‌مزاج گرم و خشک (۱۸,۲۳,۲۴,۲۹) سوده‌مزاج با ماده صفراء (۱۸,۲۳,۲۴,۲۹)	غلبه صفراء (۲۲,۲۸,۲۴,۲۹,۳۶) جلدی (۲۲)							
زن ل الاما (۱۸,۲۳) مسئل قوی (۳۶,۳۹) تفلى (۱۸)	شیب (پیری روز هنگام) غیر طبیعی (۳۴) شقق الشیر (۳۷)							
اضباب صفراء (۲۳) ورومی (۲۸)	مسویت با سوم شربه (۲۵) مسویت با آقیون (۲۹,۴۵) مسویت با سام الفار (۴۶,۴۱) گزیدگی مار یا افعی (۴۵)							

در طب سنتی ایران پیشگیری و درمان خشکی دهان از دیدگاه دهان از سه روش اصلی تشکیل شده است:

۱-۴) پیشگیری و درمان خشکی دهان از دیدگاه

طب سنتی ایران

۱-۴-۲) استفاده از مفردات

مفردات یا داروهای ساده عبارتند از مواد معدنی یا گیاهی و یا حیوانی که در متون سنتی ایران به طور کلی مصرف آن‌ها اولویت دارد بر داروهای مرکب (مرکبات)، زیرا مصرف آن‌ها معمولاً عوارض کم‌تری ایجاد می‌کند که این خود منجر به تحمل بهتر دارو توسط بیماران می‌شود(۲۲). در متون طب سنتی ایران تعداد زیادی از گیاهان که به طرق مختلف برای درمان خشکی دهان استفاده می‌شده، ذکر شده است؛ به برخی از این گیاهان مفرد که اهمیت بیشتری داشته و بیشتر مورد استفاده بوده است، اشاره می‌شود.

یکی از پرکاربردترین اشکال دارویی که در متون چه به صورت موضعی و چه به صورت سیستمیک برای درمان خشکی دهان و زبان استفاده می‌شده است، "لاب‌ها" هستند که از تعداد زیادی از گیاهان به دست می‌آید(۴۵، ۳۰، ۲۲). غرغره کردن برخی از مفردات

لاب‌دار مانند "اسفرزه" (Plantago psyllium Linn.)، "بهدانه" (Astragalus Cydonia Oblonga) و "کپیرا" (Cucurbita pepo godorata Linn.) تووصیه شده است(۱۸). هم‌چنین خرفه و عصاره خرفه (Portulaca oleracea Linn.)، بزرگی (Cucumis sativus) اثرات سودمندی دارد(۲۳). یکی دیگر از انواع اشکال دارویی که در درمان خشکی دهان مورد استفاده قرار می‌گیرد، روغن‌ها هستند مانند روغن بنفشه شیرین (Viola Linn.) و روغن کدو (Cucurbita pepo godorata Linn.) هم‌چنین جرعه جرعه نوشیدن ماءالشعیر (آب جو)، آب کدو و آب خیار را نیز در بهبود خشکی دهان موثر دانسته‌اند(۲۳). ناظم جهان در کتاب اکسیر اعظم می‌گوید باید دانست آن‌جا که از خشکی، زبان، دهان و

اول: تدبیر (تغییرات شیوه زندگی) است. دوم: استفاده از مفردات (داروهای ساده) است و سوم: آخرین مرحله درمان با مرکبات (فرمولاسیون‌های دارویی) شامل دو یا بیشتر از مفردات است(۲۲).

۱-۴-۱) تدبیر:

بر اساس متون طب سنتی ایران، وظیفه اصلی طیب حفظ تدرستی و سلامتی قبل از بروز و ظهور بیماری است و تحقق آن منوط به اصلاح سنته ضروریه (اصول شش گانه زندگی سالم) می‌باشد. در صورت بروز بیماری نیز قدم اول درمان تدبیر می‌باشد.

تدبیر: دخل و تصرف و به اعتدال رسانیدن این شش اصل (آب و هوا، خوردنی و آشامیدنی‌ها، خواب و بیداری، حرکت و سکون، احتباس و دفع، و اعراض نفسانی) می‌باشد(۱۶، ۴۴). یکی از مهم‌ترین اصول شش گانه که بیشترین امکان دخل و تصرف در آن توسط فرد وجود دارد، اصل "خوردنی‌ها و آشامیدنی‌ها" است(۱۶).

برای خشکی دهان تدبیر شامل:

- استفاده از مواد غذایی مرطب (رطوبت زا) مانند برنج پخته شده با شیر، ماهی تازه، گوشت بز، غذاهای که با کدو، اسفناج و خرفه آماده شده است.
- بهترین میوه برای بیماران مبتلا به خشکی دهان بادام، انگور، هل و باقلی تازه می‌باشد.
- پرهیز از مصرف ترشیجات، شوریجات و ادویه‌جات تند و تیز
- داشتن خواب و استراحت کافی
- اجتناب از حرکت شدید و افراطی، ورزش شدید و حرفاًی و راه رفتن و فعالیت در گرمای شدید و در معرض خورشید
- اجتناب از اعراض نفسانی (استرس‌های روحی و روانی) مانند خشم، غم و اندوه و ترس بیش از حد(۲۳، ۱۸، ۱۶).

است ولی مضمضه به معنای شستشوی دهان با چیزی مثل آب یا غیر آن) کنند.

- لعابات مانند لعاب اسفرزه را با سکنجین سیب و لیمو (سکنجین تفاحی لیمونی) مضمضه کنند.

- کثیراً با شکر مساوی در دهان نگه دارند.

- بهدانه و سپستان را در آب بجوشانند و شیره

مغز تخم کدو و شیره تخم خیارین در شیر بز تازه بگیرند، لعاب حاصل از بهدانه و سپستان را با این شیره

آمیخته و ترکیب به دست آمده را مضمضه کنند.

- ماء‌الجبن و سکنجین بخورند.

- سماق مخلوط با عسل و یا نعناع بستاني بر روی زبان بمالتند (۲۳، ۳۰).

در این مطالعه بعد از بررسی منابع معتبر طب سنتی ایران مربوط به قرن‌های مختلف از جمله قانون، الحاوی فی الطب، اکسیر اعظم، طب اکبری، مخزن الادویه و تحفه حکیم مومن در خصوص گیاهان موثر در درمان خشکی دهان؛ گیاهان لعاب‌دار به عنوان پرکاربردترین

شكل دارویی در درمان خشکی دهان شناخته شدند و یک لیست از گیاهان لعاب‌دار که در متون طب سنتی

ایران بود به صورت یک جدول نشان داده شده است (۴۷). (جدول شماره ۲) (۴۵، ۴۰، ۲۸).

لب‌ها ترک بردارد باید که پیوسته آلو بخارا، زرد‌آللو، تمر هندی و یا بهدانه در دهان نگه‌دارند و باید که لعاب از بهدانه، ریشه خطمی، گل خطمی، تخم خطمی، اسفرزه و گاوزبان، همه و یا هرچه به دست آید در آب شیرین درست کنند و آن لعاب را مزه مزه کنند که بسیار مفید است (۲۳). هم چنین مصرف مشک دانه را که دانه‌ای است کوچک به قدر عدس و ضخیم‌تر از آن، در رفع امراض دهان و بی‌مزگی و خشکی نافع دانسته‌اند (۴۵).

۱-۴-۳) استفاده از مركبات

قدم سوم درمان استفاده از داروهای مرکب می‌باشد که از دو یا بیش تر داروی ساده (مفرد) تشکیل شده‌اند که این داروها با یکدیگر اثرات سینرژیک دارند در عین حال مصلح یکدیگر هستند و باعث کاهش عوارض جانبی می‌شوند (۲۸). اگر خشکی دهان با به کاربردن تدابیر و مفردات بهتر نشد از مركبات استفاده می‌شود مانند:

- بهدانه را با آب نیلوفر و شکر مخلوط کرده و بر روی زبان مالیده و در دهان نگه دارند.

- به فرمول فوق شیره مغز تخم کدو و یا تخم خرفه اضافه کنند.

- با شیره تخم خرفه، آب خرفه و یا آب تربز و خیار بادرنگ، مضمضه (مزه مزه به معنای چشیدن چیزی

جدول شماره ۲: گیاهان لعاب دار پر کاربرد در متون طب سنتی ایران

نام مدرن	نام انگلیسی (Scientific Name)	نام علمی (English Name)	نام موزه (Persian Name)
بزند (کلم)	<i>Triticum aestivum</i> Linn.	Wheat	بزند
حله (شبلیله)	<i>Trigonella foenum-graecum</i> Linn.	Fenugreek	حله
سو موطن	<i>Sympphytum officinale</i> Linn.	Comfrey	سو موطن
بدانه	<i>Cydonia semina</i>	Quince seed	بدانه
بزد کتان	<i>Linum usitatissimum</i> Linn.	Linseed (Flax)	بزد کتان
پرزقطونا (اسفرزه)	<i>Linn.) Plantago ovata</i> Forsk (<i>Plantago Psyllium</i>)	Ispaghula.	پرزقطونا (اسفرزه)
بزر لسان الجمل (خم بارجتک)	<i>Plantago major</i> Linn.	Great plantain	بزر لسان الجمل (خم بارجتک)
شیازی (پیرک)	<i>Malva sylvestris</i> (<i>Malva rotundifolia</i> Linn.)	Jews mallow	شیازی (پیرک)
تخم مرد	<i>Salvia macrosiphon</i> Boiss	Sage seed gum	تخم مرد
اوریشم (تخم زانه) حب الشاد	<i>Bombyx mori</i> Linn. <i>Lepidium sativum</i> Linn.	Silkpod Garden cress	اوریشم (تخم زانه) حب الشاد
سیستان	<i>Cordia myxa</i> Linn.	Sibestan	سیستان
موسلي	<i>Chlorophytum tuberosum</i> Baker	Musli	موسلي
کیرا	<i>Astragalus gummifer</i> Lab	Gum tragacanth	کیرا
خشى	<i>Althaea officinalis</i> Linn.	Marsh mallow	خشى
انجر	<i>Ficus carica</i> Linn.	Fig	انجر
شاهرج	<i>Fumaria officinalis</i> Linn.	Fumitory	شاهرج
بغله الحمقاء (خرقه)	<i>Portulaca oleracea</i> , Linn.	Purslane	بغله الحمقاء (خرقه)
بنچ (بنشه)	<i>Viola odorata</i> Linn.	Sweet violet (Garden Violet)	بنچ (بنشه)
شاہسیم (ربحان)	<i>Ocimum basilicum</i> Linn.	Sweet Basil(Basil)	شاہسیم (ربحان)
مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران	مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران	مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران	مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران

بحث

ذکر می‌کنند(۴۸)، که این مطابق با نظر حکمای طب سنتی ایران است که باور داشتند که با افزایش سن میزان رطوبت بدن کاهش می‌باید و مزاج بدن به سمت خشکی می‌رود که در نتیجه آن دهان خشک می‌شود. به همین دلیل پزشکان سنتی ایران مصرف غذاهای مرطب و اجتناب از مصرف زیاد غذاهای گرم و خشک را بعد از سن ۴۰ سالگی توصیه می‌کردند(۲۲). درمان بر اساس متون طب سنتی ایران با افزایش رطوبت در بدن است که منجر به تعادل مزاجی و اخلاقی می‌شود(۲۳). با توجه به دیدگاه متفاوت طب سنتی ایران به مقوله سلامت و بیماری، جستجو در منابع طب سنتی ایران برای پیدا کردن راه کارهای متفاوت با طب رایج در برخورد با خشکی دهان و درمان اساسی آن می‌تواند راه گشا باشد(۱۶). این مطالعه تعداد زیادی از گیاهان دارویی و مواد طبیعی را نشان می‌دهد که در متون طب سنتی ایران به طرق مختلفی برای کاهش خشکی دهان و درمان آن توسط حکمای ایرانی استفاده می‌شوند. این نتایج نیز می‌تواند پیشنهاد کنند مطالعات بیشتر و کارآزمایی‌های بالینی برای تایید اثر گیاهان معرفی شده در درمان خشکی دهان انجام شوند. استفاده از اصول درمانی طب سنتی ایران مانند تدایر و داروهای استفاده شده در طب ایرانی که بر اساس مطالعات بسیاری از پرسوههای التهابی و میکروبی را تحت پوشش قرار می‌دهند (جدول شماره ۲)، در کنار روش‌های درمانی طب نوین می‌توانند به عنوان درمان مکمل استفاده شوند.

References

1. Furness S, Worthington HV, Bryan G, Birchenough S, McMillan R. Interventions for the management of dry mouth: topical therapies. Cochrane Database Syst Revs. 2011;(12):cd008934.
2. Furness S, Bryan G, McMillan R, Birchenough S, Worthington HV. Interventions for the management of dry mouth: non-pharmacological interventions. Cochrane Database Syst Rev. 2013;30(8):CD009603.
3. Gerdin EW, Einarson S, Jonsson M, Aronsson K, Johansson I. Impact of dry mouth conditions on oral health-related quality of life in older people. Gerodontology. 2005;22(4):219-226.

حکمای طب سنتی ایران خشکی دهان را بر اساس اسباب و علائم آن به دو دسته کلی تقسیم می‌کردند که این تقسیم‌بندی مشابه با دسته بندی‌های ارایه شده در طب نوین در خصوص این بیماری است. مطابق با متون سنتی ایران، خشکی دهان متعاقب سوءمزاج خشک، چه به صورت عضوی در دهان و یا در اعضای اصلی مانند کبد، معده، قلب و مغز، و چه به صورت کلی در بدن به وجود می‌آید(۲۲). مطالعات علل ایجاد خشکی دهان را استرس‌های بدنی و روانی مانند اضطراب، ترس، افسردگی، مصرف برخی از داروهای، بعضی از بیماری‌ها مانند بیماری‌های خودایمنی هم چون شوگرن، اختلالات غدد براقی، شمی درمانی و رادیوتراپی ذکر می‌کنند(۴). به نظر می‌رسد که علل مذکور در مطالعات از دیدگاه طب سنتی ایران می‌توانند منجر به افزایش خشکی و یا گرمی در بدن شوند که متعاقب آن خشکی دهان پدید می‌آید. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که طیف وسیعی از بیماری‌ها از جمله بیماری‌های دماغی، تنفسی، قلبی، گوارشی، انواع تب‌ها و مسمومیت‌ها وجود دارند که خشکی دهان یکی از علائم آن هاست. با این دیدگاه، خشکی دهان صرفاً یک علامت موضعی ناشی از اختلال عملکرد غدد براقی نیست و می‌تواند نشانه وجود اختلال در سایر اعضاء و ارگان‌های بدن باشد؛ که این موضوع خود می‌تواند پیشنهاد کننده مطالعات بیشتر در این زمینه باشد. مطالعات شیوع خشکی دهان را در افراد سالمند بیشتر از سایر افراد

4. Minicucci EM, Pires RB, Vieira RA, Miot HA, Sparto MR. Assessing the impact of menopause on salivary flow and xerostomia. *Aust Dent J.* 2013;58(2):230-234.
5. Vissink A, Mitchell JB, Baum BJ, Limesand KH, Jensen SB, Fox PC, et al. Clinical management of salivary gland hypofunction and xerostomia in head-and-neck cancer patients: successes and barriers. *Int J Radiat Oncol Biol Phys.* 2010; 78(4):983-991.
6. Bakhtiari S, Azimi Hosseini S, Ghaem Maghami A. Review of routine therapeutic management of common oral lesions. *J Dent Sch Shahid Beheshti Univ Med Sci.* 2008; 25 (4) :348-356.(persian)
7. Sahba S, Ghadimi S, Talaeepour A R, Haddad P, Zolfeghari I. The Efficacy of Iranian Made Saliva Substitute vs. VA-OraLube in Improvement of Oral Health-Related Quality of Life in Radiotherapy-Induced Xerostomia. *J Dent Sch Shahid Beheshti Univ Med Sci.* 2009; 27 (3) :136-145.(persian)
8. Shahraz S, GHaziani T. Iran Farma. Teymourzade Institu. Tayeb Publisher;2007. (persian)
9. Taylor SE. Efficacy and economic evaluation of pilocarpine in treating radiation-induced xerostomia. *Expert opin Pharmacother.* 2003;4(9):1489-1497.
10. Sreebny LM, Schwartz SS. A reference guide to drugs and dry mouth–2nd edition. *Gerodontology.* 1997;14(1):33-47.
11. Khodadoost M, Comparison of the effect of Shebet Oil and Diclofenac Gel on clinical symptoms in patients with Knee osteoarthritis: A randomized, double-blind, controlled Clinical trial. Tehran: Tehran university of Medical science, Iranian Traditional Medicine College.2011.(persian)
12. Naseri M. Healthy Village. Tehran: Traditional and Complementary Pub; 2009.(persian)
13. Davies AN. A comparison of artificial saliva and chewing gum in the management of xerostomia in patients with advanced cancer. *Palliat Med.* 2000;14(3):197-203.
14. Naseri M. Iranian Traditional Medicine and its development using the guidelines of the World Organisation. *Daneshvar Medicine.*2004; 11(52): 53-68.(persian)
15. Gorji A, Khaleghi Ghadiri M. History of epilepsy in Medieval Iranian medicine. *Neurosci Biobehav Rev.* 2001;25(5):455-461.
16. Naseri M, Rezaizade H, Choopani R, Anushirvani M. Review of Iranian traditional medicine. *Iranian Traditional Medicine Institu;* 2009.(persian)
17. Kermani NA. Sharh al- Asbab va al-Alamat (Arabic). Part I. Iran: Jalaleddin Matbooot institute, 2008:603.
18. Arzani MA. Tebb-E-Akbari. Tehran, Iran: Institute of Medical History, Islamic and Complementary Medicine ; Iran University of Medical Sciences, vol. 1, 2005.
19. Mohammadi Chagmini M. Canonche Fi Tebb. Translated By: Esamil Nazem. Tehran, Iran: Institute of Medical History, Islamic and Complementary Medicine, Iran University of Medical Sciences; 2007.

20. Arzani MA. Mizan- Al- Tebb. Tehran, Iran: Institute of Medical History, Islamic and Complementary Medicine, Iran University of Medical Sciences; Vol.1. 2005.
21. Aghili Khorasani M. Kholastol Hekmah. Tehran, Iran: Intisharatva Amoozesh Enghelab Islami Press;1992.
22. Avicenna. Canon of Medicine (Lithograph in Arabic). Rome, Italy: Typographia Medicea; 1593.
23. Chashti MAK. Medicine. Exir-e Azam. Tehran university of Medical Science: Institute for Islamic and Complementary Medicine; 2007.
24. Jorjani E. Al- Aghraz Al- Tayyebeh Va Al- Mabahes Al- Aalanieh. (Persian). Pt I. Iran: Tehran University Puplication; 2009: P. 631.
25. Gilani MK . Hefzol Sehhe- Naseri. AlMaee Institue; Tehran, Iran, 2008.
26. Chaghmini MM. Mostahzar al-tabib and Mostabshar al-labib:translation of Canonche, new painting. Paris, Lahooor, 1th ed.
27. Baha-al- Doleh Razi. Kholasat al Tajareb.Tehran: University of medical science,Tehran, 1th ed, 2008.
28. Razi MZ. Al-Havi (Liber Continent). Beyrouth; Dar Ehya oT Tarat Alarabi Pub .2001.
29. Shams-o- Din A. Kazaen al- Molook.Tehran: Almaee Pub, 2008.
30. Sharaf-Kandi A. The Canon of Medicine of Avicenna [translated]. Tehran: Soorush Pub; 1988.
31. Vincent T, DeVita Jr MD, Lawrence TS. Hellman, and Rosenberg's Cancer: Principles and Practice of Oncology (Cancer: Principles & Practice (DeVita). 9th ed. USA: Philadelphia; 2011.
32. Ganjineh Baharestan. Tehran: Musium laibery and Documents Center of the Islamic Consultative Assembly, 2007.(persian)
33. Jorjani SE. Aghraz- al- Tebbiea and Al Mabahes- al-Aalalie. Iranian Cultural Foundation, 1th ed. Tehran:1962.
34. Heravi Y. Tebbe Yusefi.Tehran: Iran University of Medical Science, 1th ed ,2003.(persian)
35. Sharif M. Zad-al- Mosaferin.Qom: Jalaleddin Pub, 1th ed,2008.(persian)
36. Arzani M. Fosool- Al-Aaraz. Tehran: Iran University of Medical Science, 1th ed. 2008.(persian)
37. Kermani M. Daghaeigh-Al-Alaj. Kerman: Saadat Press, 1th ed, 1983.
38. Ali khan V. Elm al Abdan. Lekehno: Monshi Nulkeshvar, 1 th ed, 1978.
39. Agktari E, Sohrabvand F, Bius S. Infertility and fertility banned in Iran. Institute of Medical History Studies, Islamic and Complementary Medicine. Tehran: Ismailis Press, 1th ed. 2000.
40. Ebn Elias Shirazi M. Kefaye Mansoori, resaleh choobe chini. Tehran: Iran university of medical science, 1th ed, 2003.
41. Jorjani E. Theoretical Foundations of traditional medicine.Tehran: Iran university of Medical Science,1 th ed ,2004.(persian)
42. Shirazi M. Ghiyasiyeh. Qom: Ehyae Tebb Pub. 1th ed .(persian)
43. Chaghmini M. Ghanunche fl Tebb.Tehran: Aieej Pub, 1th ed. 2010.(persian)
44. Rezaeizadeh H, Alizadeh M, Naseri M, Ardakani MS. The traditional Iranian

- medicine point of view on health and disease. Iranian Journal of Public Health. 2009;38(Suppl. 1):169-172.(persian)
45. Aghili MH. Makhzan-al-Advieh. Tehran: Tehran University of Medical Sciences. 2009;328.(persian)
46. Jorjani SE. Khafi Alaei.Etellaat Institute, Part 1, Tehran: Iran,1990. (persian)
47. Tonekaboni SMM. Tohfat-Al-Momenin,Edited by Shams Ardakani et al.
- Tehran: Shahid behashti Traditional and Herbal Research Centre, 2007. (persian)
48. Han G, Park JW, Ko SJ, Son J, Seon J, Kim J, et al. Yukmijihwang-tang for the treatment of xerostomia in the elderly: study protocol for a randomized, double-blind, placebo-controlled, two-center trial. Trials. 2013;14(1):281.

Archive of SID